

liv eller for Tilintetgørelse af større Værdier, herunder saadanne Virksomheder, der ere undergivne Arbejds- og Fabriktilsyn i Henhold til Lov af 11. April 1901, samt Teatre og andre Bygninger, hvori mange Mennesker samles. Udgifterne ved Tilsynet bæres af Anlægets Ejer.“

Til § 2.

Af Udvalget:

4) I 2det Stykke, næstsidste Linie, rettes „de øvrige“ til „3“.

Til § 3.

Af Udvalget:

5) I 1ste Linie, efter „maa ikke“ indskydes: „medføre Fare for anden Mands Ejendom eller“.

6) I 1ste Stykke, 4de Linie, rettes Ordet „bære“ til: „kunne tilpligtes at bære“.

7) I Punkt d rettes: „hvem der skal bære Udgifterne herved“ til: „om og i hvilket Omfang den ældre Virksomhed skal deltage i Udgifterne herved.“

Til § 4.

Af Udvalget:

8) I tredie Linie ændres „dog at Personer“ og Punktummet ud til: „dog ere alene Personer, der have bestaaet en af Ministeren for offentlige Arbejder godkendt Prøve for elektriske Installatører, berettigede til at paatage sig Udførelsen og Vedligeholdelsen af saadanne Stærkstrømsanlæg, som ere underkastede Tilsyn ifølge § 1 c. De, som have bestaaet Prøven, have Ret til at paatage sig elektriske Installationer overalt i Landet. Enhver Installatør bærer Ansvar for det af ham anvendte Personales Duelighed og Paalidelighed“.

9) I 2det Stykkes 2den Linie udgaar Ordene: „der have bestaaet en af Ministeriet for offentlige Arbejder godkendt Prøve.“

10) I 2det Stykkes 5te Linie udgaar Ordene: „Hvis Bøden“ og indtil „erhvervede Ret“ inkl., og erstattes med: „Kommissionen kan derhos erklære, at en Installatør, som har bestaaet den ovennævnte Prøve, har forbrudt den ved samme erhvervede Ret, hvis den finder, at han har gjort sig skyldig i gentagen eller i grov Forsømmelighed, eller hvis han undlader at erlægge en ham ikendt Bøde inden en fastsat Frist.“

Til § 5.

Af Udvalget:

11) I 1ste Linie rettes „Indehaveren“ til „Brugeren“.

Til § 6.

Af Udvalget:

12) Første Stykke affattes saaledes: „Den skadelidende er berettiget til Erstatning ikke blot for den Skade, som han umiddelbart lider, men ogsaa for deraf følgende Udgifter, Næringsstab og Ulempe. Foreligger Legemsbeskadigelse, har han desuden Krav paa Erstatning for deraf flydende Lidelse, Lyde og Vansir“.

13) Andet Stykke fra „Begravelse“ udgaar og erstattes med: „ligesom den afdødes Hustru er berettiget til Erstatning for det Tab, hun lider ved at miste sin Forsørger, dersom Ægteskabet var indgaaet før Ulykkestilfældet og Samlivet ikke ophørt. Efterlader den afdøde sig ikke Enke, hvem Erstatning tilkommer, tilfalder denne hans Børn, for saa vidt deres Forsørgelse paahviler ham eller han faktisk forsørgede dem. Efterlades ej heller saadanne, tilfalder Erstatningen andre, hvem den afdøde forsørgede, da Ulykken skete. Var den afdøde en Kvinde, gælder samme Regel for hendes Børn og andre af hende forsørgede Personer“.

Til § 8.

Af Udvalget:

14) Første Stykke erhoder følgende Affattelse: „Elektriske Stærkstrømsanlæg indgaa for de ved samme beskæftigede Arbejderes Vedkommende under Lov Nr. 4 af 7. Januar 1893 og blive at henføre til denne Lovs § 4 A, Nr. 1, for saa vidt de drives fabrikmæssigt; under § 4 B, for saa vidt dette ikke er Tilfældet. Ikke fabrikmæssigt drevne Anlæg skulle betragtes som henhørende under § 4 B, selv om de paagældende Anlæg ikke maatte være inddragne under Fabriktilsyn i Henhold til § 11, første Punktum i Lov Nr. 56 af 12. April 1889 om Foranstaltninger til Forebyggelse af Ulykkestilfælde ved Brug af Maskiner“.

Til § 9.

Af Udvalget:

15) Første Punktum „Udenfor—der ved“ affattes saaledes: „Ledninger for elektriske Stærkstrømsanlæg kunne føres over og under Gader, Veje og Jernbaner, naar Fremførelsen sker saaledes, at Færdselelen de paagældende Steder ikke i nogen Maade kan forulempes derved“.